

ملحق (۲): بعض روایات المهدیین (ع) فی کتب الشیعة والسنة

پیوست ۲: بعضی از روایات مهدیین (ع) که در
کتاب‌های شیعه و سنت آمده است

وهي بالإضافة إلى الوصية المقدسة (الكتاب العاصم من الضلال):
و أنها علاوه بر وصیت مقدس (نوشتار بازدارنده از گمراهی) می‌باشند:

أولاً: في كتب الشيعة اول: در کتاب‌های شیعه

28. الصدوق: [56- حدثنا علي بن أحمد بن محمد بن عمران الدقاق قال: حدثنا محمد بن أبي عبد الله الكوفي قال: حدثنا موسى بن عمران النخعي، عن عمه الحسين بن يزيد النوفلي، عن علي بن أبي حمزة، عن أبي بصير قال: قلت للصادق جعفر بن محمد (عليهما السلام) يا ابن رسول الله إني سمعت من أبيك (ع) أنه قال: يكون بعد القائم اثنا عشر مهدياً، فقال: إنما قال: اثنا عشر مهدياً، ولم يقل: اثنا عشر إماماً، ولكنهم قوم من شيعتنا يدعون الناس إلى موالاتنا ومعرفة حقنا] كمال الدين وتمام النعمة: ص ۳۵۸.

28- صدوق: ابی بصیر می‌گوید: به امام صادق (ع) (جعفر بن محمد) عرض کردم: ای فرزند رسول الله (ص)، من از پدر شما شنیدم، که فرمودند: «بعد از قائم (ع)، دوازده مهدی می‌آیند». (امام صادق (ع)) فرمود: (پدرم) فرمود: «دوازده مهدی، و نفرمود: دوازده امام. آنها گروهی از شیعیان ما هستند که مردم را به دوستی و شناخت حقّ ما دعوت می‌کنند». (كمال الدين و تمام النعمة: ص 358)

29. وعنه: [.. عبد السلام بن صالح الهروي، عن علي بن موسى الرضا (ع)، عن أبيه موسى بن جعفر، عن أبيه جعفر بن محمد، عن أبيه محمد ابن علي، عن أبيه علي بن الحسين، عن أبيه الحسين بن علي، عن أبيه علي بن أبي طالب (ع)، قال: قال رسول الله (ص) في حديث طويل: وإنه لما عرج بي إلى السماء.... فنوديت: يا محمد، هؤلاء أوليائي وأحبائي وأصفيائي وحججي بعدك على بريتي وهم أوصياؤك وخلفاؤك وخير خلقي بعدك. وعزتي وجلالي لأظهرن بهم ديني، ولأعلن بهم كلمتي، ولأظهرن الأرض بآخرهم من أعدائي، ولأملكنه مشارق الأرض ومغاربها، ولأسخرن له الرياح، ولأذلن له الرقاب الصعاب، ولأرقينه في الأسباب، ولأنصرنه بجندي، ولأمدنه بملائكتي حتى يعلن دعوتي ويجمع الخلق على توحيدي، ثم لأديمن ملكه ولأداولن الأيام بين أوليائي إلى يوم القيامة... [كمال الدين وتمام النعمة: ص ٢٥٤ - ٢٥٦].

29- صدوق: علي بن موسى الرضا (ع) از پدرش از پدرانش رسول الله (ص) در حدیث طولانی فرمودند: «وقتی مرا به آسمان بردند... به من ندا داده شد: ای محمد! اینها سرپرست‌ها و دوستان و برگزیدگان و حجت‌های من، بعد از تو هستند، (حجت‌های) بر آفریدگان من. آنها اوصیای من هستند و خلفای من و بهترین آفریدگان من بعد از تو هستند. به عزت و جلالم قسم، دین خودم را به واسطه‌ی آنها آشکار می‌کنم، و کلمه‌ی خودم را بلند (مرتبه) می‌کنم، و به واسطه‌ی آخرین آنها، زمین را از دشمنان خودم پاک نمودم، و مشارق و مغارب (تمام) زمین را به فرماندهی او درمی‌آورم، و بادها را برای او رام می‌کنم، و انسانهای قدرتمند را ذلیل او می‌کنم، و او را به درجه‌های آسمان بالامی‌برم، و او را به واسطه‌ی سربازانم یاری می‌دهم، و به واسطه‌ی فرشتگانم به او مدد می‌رسانم، تا این که دعوت من آشکار شود، و مردم را گرد توحید من جمع کند. سپس سلطنت او را ادامه می‌دهم و روزگار را بین دوستانم تا روز قیامت می‌چرخانم...» (كمال الدين و تمام النعمة: ص ٢٥٤ تا ٢٥٦)

30. الطوسي: [504- محمد بن عبد الله بن جعفر الحميري، عن أبيه، عن محمد بن عبد الحميد ومحمد بن عيسى، عن محمد بن الفضيل، عن أبي حمزة، عن أبي

عبد الله (ع) في حديث طويل أنه قال: يا أبا حمزة إنَّ منا بعد القائم أحد عشر مهدياً من ولد الحسين (ع) [الغيبة: ص ٤٧٨].

30- طوسی: امام صادق (ع) در حدیث طولانی فرمود: «ای ابا حمزه! از ما بعد از قائم، یازده مهدی از فرزندان حسین (ع) است». (غیبت: ص ٤٧٨)

31. وعنه أيضاً: [238- .. عن أبي الحسين محمد بن جعفر الأسدي قال: حدثني الحسين بن محمد بن عامر الأشعري القمي، قال: حدثني يعقوب بن يوسف الضراب الغساني ... (إلى أن يقول في الدعاء للإمام المهدي (ع)): اللهم أعطه في نفسه وذريته وشيعته ورعيته وخاصته وعامته وعدوه وجميع أهل الدنيا ما تقر به عينه وتسر به نفسه، وبلغه أفضل ما أمله في الدنيا والآخرة إنك على كل شيء قدير ... وصل على وليك وولاية عهدك والأئمة من ولده، ومد في أعمارهم وزد في آجالهم وبلغهم أقصى آمالهم ديناً ودنياً وآخرة إنك على كل شيء قدير] الغيبة: ص ٢٧٣ - ٢٨٠.

31- طوسی: 238- ... دعای امام مهدی (ع) : «خدایا به او و فرزندان و شیعیان و مردم (زمان) او و خواص و عوام او و همه ی اهل دنیا، چیزی عطا کن که چشمش روشن شود و خوشحال شود. او را به بهترین آرزوهای دنیوی و آخروی برسان که تو بر همه چیز توانایی... و بر ولیّ خود و والیان عهد خود، و امامان از فرزندانش درود فرست، و عمر آنها را طولانی و آجل های آنان را زیاد کن، و آنها را به دورترین آرزوهای دینی و دنیوی و اخرویشان برسان که تو بر همه چیز توانایی». (غیبت: ص ٢٧٣ تا ٢٨٠)

32. وعنه: [19- عنه عن محمد بن الحسين عن محمد بن إسماعيل عن صالح بن عقبة عن عمرو بن أبي المقدام عن أبيه عن حبة العرنی قال: خرج أمير المؤمنين (ع) إلى الحيرة فقال: لتصلن هذه بهذه وأومى بيده إلى الكوفة والحيرة حتى يباع الذراع فيما بينهما بدنائير وليبينن بالحيرة مسجد له خمسمائة باب يصلني فيه خليفة القائم عجل الله تعالى فرجه لأن مسجد الكوفة ليضيق عنهم، وليصلين فيه اثنا عشر إماماً عدلاً ...] تهذيب الأحكام: ج ٣ ص ٢٥٣.

32- طوسی: حَبَهی عَرْنی می گوید: «امیرالمؤمنین (ع) به حیره رفت و فرمود: «این به آن مُتصل می شود، و با دستانش به کوفه و حیره اشاره نمود، تا جایی که یک ذراع بین اینها، به دینارها (ی زیادی) خرید و فروش می شود. در حیره مسجدی ساخته می شود که پانصد درب دارد که خلیفه ی قائم اُ در آن نماز می خواند، چون مسجد کوفه برای آنها کوچک است، و در آن دوازده امام عدل نماز می خوانند...». (تهذیب الاحکام: ج ۳ ص ۲۵۳)

33. وعنه: [145]- الدعاء لصاحب الأمر (ع) المروي عن الرضا (ع): روی یونس بن عبد الرحمن أنّ الرضا (ع) كان يأمر بالدعاء لصاحب الأمر بهذا: اللهم ادفع عن وليك وخليفتك وحجتك على خلقك ... اللهم أعطه في نفسه وأهله وولده وذريته وأمته وجميع رعيته ما تقر به عينه وتسر به نفسه وتجمع له ملك المملكات كلها قريبتها وبعيدها وعزیزها وذليلها حتى يجري حكمه على كل حكم وتغلب بحقه كل باطل ... اللهم صل على ولاة عهده والأئمة من بعده وبلغهم آمالهم وزد في آجالهم وأعز نصرهم وتمم لهم ما أسندت إليهم من أمرك لهم وثبت دعائمهم واجعلنا لهم أعواناً وعلى دينك أنصاراً فإنهم معادن كلماتك وخزان علمك وأركان توحيدك ودعائم دينك وولاية أمرك وخالصتك من عبادك وصفوتك من خلقك وأولياؤك وسلائل أوليائك وصفوة أولاد نبيك والسلام عليه وعليهم ورحمة الله وبركاته) مصباح المتهدد: ص ۴۰۹.

33- طوسی: یونس بن عبدالرحمن روایت می کند که (امام) رضا (ع) برای صاحب الأمر با این عبارات، دعا می کرد: «خدایا از ولی و خلیفه و حجت خودت بر مردم، (بلاها) را دفع کن.... خدایا به او، خانواده، فرزندان، فرزندان و امت او و همه ی مردم (زمان) او، چیزی بده که چشمش روشن شود و به واسطه ی آن خوشحال شود، و سلطنت مملکتها را برای او جمع کن، تمام آنها چه نزدیک و چه دور و عزیز و ذلیل آنها، تا این که حکمش بر همه جاری شود و به حق او هر باطلی را مغلوب کن.... خدایا بر والیان عهدش و امامان بعد از او، درود فرست، و آنها را به آرزویشان برسان، آجل های آنها را زیادکن، و یاران آنها را زیاد کن، دستورات تو که به واسطه ی آنان محکم است را

به اتمام برسان، ستون‌های (حکومت) آنها را تثبیت کن، و ما را جزو یاران و یاری‌دهنده‌ی دین او قرار بده، چون آنها جایگاه کلمات تو و نگهبانان تو و رکن‌های توحید تو، ستون‌های دین تو، والیان عهد تو، بندگان خالص تو و برگزیدگان از آفریدگان تو، دوستان و نوادگان دوستان تو، و برگزیدگان فرزندان پیامبر (ص) تو هستند. والسلام علیه و علیهم ورحمة الله وبرکاته». (مصباح المجتهد: ص ۴۰۹)

34. وعنه أيضاً: [خرج إلى القاسم بن العلاء الهمداني وكيل أبي محمد (ع) أن مولانا الحسين (ع) ولد يوم الخميس لثلاث خلون من شعبان فسمه وادع فيه بهذا الدعاء: اللهم إني أسألك بحق المولود في هذا اليوم الموعود بشهادته قبل استهلاله وولادته، بكته السماء ومن فيها والأرض ومن عليها، ولما يظاً لابتيها قتيل العبرة وسيد الأسرة الممدود بالنصرة يوم الكرة، المعوض من قتله أن الأئمة من نسله والشفاء في تربته والفوز معه في أوبته، والأوصياء من عترته بعد قائمهم وغيبته حتى يدركوا الأوتار ويثأروا الثار ويرضوا الجبار ويكونوا خير أنصار صلى الله عليهم مع اختلاف الليل والنهار ..] مصباح المتهدج: ص ۸۲۶.

34- طوسی: امام رضا (ع) فرمود: «امام حسین (ع) روز پنج شنبه، سومین روز شعبان متولد شده است. این روز را روزه بگیر و این دعا را بخوان: خدایا به حق مولود این روز از تو می‌خواهم، همان فردی که قبل از متولد شدنش، به شهادت او وعده داده شده است، کسی که هنوز قدم به سنگلاخ دنیا نگذاشته است اهل آسمان و افرادی که در آن هستند زمین و افرادی که روی زمین هستند، برای او گریه می‌کنند، کشته‌ی اشک‌ها، و آقای خانواده، که در روز رجعت یاری می‌شود، بهای کشته شدنش این است که امامان از نسل او هستند و شفا در تربت او است، رستگاری در بازگشت با او است، و اوصیای بعد از قائم، از خانواده‌ی او هستند، و غیبتش تا این که به خون‌خواهی برخیزند، و خون بریزند، و (خدای) جبار را خوشنود سازند، و بهترین انصار باشند، خدا بر آنها با رفت و آمد شب و روز، درود می‌فرستد...». (مصباح المجتهد: ص ۸۲۶)

35. القاضي نعمان المغربي: [عن النبي (ص) أنه ذكر المهدي (ع) وما يجريه الله عز وجل من الخيرات والفتوح على يديه، فقيل له: يا رسول الله كل هذا يجمعه الله له؟ قال: نعم، وما لم يكن منه في حياته وأيامه هو كائن في أيام الأئمة من بعده من ذريته] شرح الأخبار: ج ٢ ص ٤٢.

35- قاضي نعمان مغربي: پیامبر (ص) از مهدی (ع) و آنچه خدا از خوبی‌ها و پیروزی در زمان او به وجود می‌آید، یادی نمود، به ایشان گفته شد: ای رسول الله (ص) همه‌ی این موارد را خدا برای او جمع می‌کند؟ فرمود: «بله، و آنچه در (زمان) زندگی و روزگار او نباشد، در روزگار امامان بعد از او از فرزندان او می‌باشد» (شرح الاخبار: ج ٢ ص ٤٦)

36. وعنه: [1281- وعن علي بن الحسين (ع)، أنه قال: يقوم القائم منا (يعني المهدي) ثم يكون بعده اثنا عشر مهدياً (يعني من الأئمة من ذريته)] شرح الأخبار: ج ٣ ص ٤٠٠.

36- قاضي نعمان مغربي: امام سجاد (ع) فرمود: «قائم ما (مهدی (ع)) قیام می‌کند و بعد از او دوازده مهدی می‌آیند، امامان از فرزندان او» (شرح الاخبار: ج ٣ ص ٤٠٠)

37. وعنه أيضاً: [1283- ومن رواية يحيى بن السلام، يرفعه إلى عبد الله بن عمر، أنه قال: ابشروا فيوشك أيام الجبارين أن تنقطع، ثم يكون بعدهم الجابر الذي يجبر الله به أمة محمد (ص)، المهدي، ثم المنصور، ثم عدد أئمة مهديين] شرح الأخبار: ج ٣ ص ٤٠٠.

37- قاضي نعمان مغربي: عبدالله بن عمر می‌گوید: بشارت دهید، روزگار ستم‌گران به پایان می‌رسد، بعد از آن جُبران‌کننده‌ای می‌آید که امت محمد (ص)، به واسطه‌ی او بهبود می‌یابد، مهدی (ع)، بعد منصور، بعد امامان مهديين. (شرح الاخبار: ج ٣ ص ٤٠٠)

38. بهاء الدين النجفي: [ومما جاز لي روايته أيضاً عن أحمد بن محمد الأيادي يرفعه إلى علي بن عقبة عن أبيه، عن أبي عبد الله (ع): إنَّ منا بعد القائم (ع) اثنا عشر مهدياً من ولد الحسين (ع)] منتخب الأنوار المضيئة: ص ٣٥٣.

38- بهاء الدين نجفی: امام صادق (ع): «همانا از ما بعد از قائم، دوازده مهدي از فرزندان حسين (ع) می آیند». (منتخب الانوار المضيئه: ص ٣٥٣)

39. أصل محمد بن المثني الحضرمي: [حدثنا جعفر بن محمد بن شريح الحضرمي عن ذريح المحاربي عن أبي عبد الله (ع)، قال: سألته عن الأئمة بعد النبي (ص)، فقال: نعم، كان أمير المؤمنين علي بن أبي طالب صلوات الله عليه الإمام بعد النبي صلوات الله عليه وأهل بيته، ثم كان علي بن الحسين، ثم كان محمد بن علي، ثم إمامكم اليوم، من أنكر ذلك كان كمن أنكر معرفة الله ورسوله ... إن منا بعد الرسول (ص) سبعة أوصياء أئمة مفترضة طاعتهم سابعهم القائم إن شاء [الله] له إن الله عزيز حكيم، يقدم ما يشاء ويؤخر ما يشاء وهو العزيز الحكيم، ثم بعد القائم أحد عشر مهدياً من ولد الحسين] الأصول الستة عشر: ص ٩٠ - ٩١.

39- اصل محمد بن مثني حضرمي: ذريح محاربي: از امام صادق (ع) از امامان بعد از پیامبر (ص) پرسیدم. فرمود: «بله، امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) امام بعد از پیامبر (ص) بود. بعد علی بن حسین (ع)، بعد محمد بن علی (ع) بعد امام امروز شما. هر فردی که این را انکار نماید، مانند فردی است که شناخت خدا و پیامبرش را انکار کرده است.... از ما بعد از پیامبر (ص) هفت وصی امام وجود دارد که اطاعت آنها واجب است، هفتمین آنها قائم (ع) است، اگر خدای عزیز و حکیم برای او بخواهد! خداوند، آنچه بخواهد مُقدم می کند و آنچه بخواهد، به تاخیر می اندازد و او عزیز (و) حکیم است. سپس بعد از قائم، یازده مهدي از فرزندان حسين (ع) وجود دارند». (اصول سته عشر: ص ٩٠ و ٩١)

40. السيد ابن طاووس: [فمن الرواية في الدعاء لمن أشرنا إليه صلوات الله عليه، ما ذكره جماعة من أصحابنا، وقد اخترنا ما ذكره ابن أبي قرّة في كتابه، فقال بإسناده إلى علي بن الحسن بن علي بن فضال، عن محمد بن عيسى بن عبيد،

بإسناده عن الصالحين (ع) قال: وكرر في ليلة ثلاث وعشرين من شهر رمضان قائماً وقاعداً وعلى كل حال .. اللهم كن لوليك، القائم بأمرك، الحجة محمد بن الحسن المهدي، عليه وعلى آبائه أفضل الصلاة والسلام، في هذه الساعة وفي كل ساعة، ولياً وحافظاً وقاعداً، وناصرأً ودليلاً ومؤيداً، حتى تسكنه أرضك طوعاً، وتمتعه فيها طويلاً و عرضاً، وتجعله وذريته من الأئمة الوارثين [إقبال الأعمال: ج ١ ص ١٩١].

40- سيد بن طاووس: عيسى بن عبيد با اسنادش از صالحين (ع) نقل می کند:

«در شب بیست و سوم ماه رمضان، در حالت ایستاده و نشسته و در هر حال تکرار می کرد... خدایا برای ولیّ خودت، فردی که به دستور تو قیام می کند، حجت - محمد بن حسن مهدی (ع)- بهترین سلام و درود بر او و پدرانش، در این لحظه و تمام لحظه ها، ولیّ و محافظت کننده و رهبر، و یاری کننده و راهنما و تایید کننده باش، تا او را در زمینت، سکونت دهی، و در آن، مدت طولانی بهره مند سازی، و او و فرزندانش را امامان به ارث برنده قرار دهی». (اقبال الاعمال: ج ١ ص ١٩١)

41. و عنه: [يوم الجمعة، وهو يوم صاحب الزمان صلوات الله عليه وباسمه، وهو اليوم الذي يظهر فيه عجل الله فرجه .. السلام عليك يا حجة الله في أرضه، السلام عليك يا عين الله في خلقه .. السلام عليك صلى الله عليك وعلى آل بيتك الطيبين الطاهرين، السلام عليك عجل الله لك ما وعدك من النصر وظهور الأمر .. يا مولاي يا صاحب الزمان صلوات الله عليك وعلى آل بيتك ...] جمال الأسبوع: ص ٤٢.

41- سيد بن طاووس: «روز جمعه، روز صاحب الزمان (ع) و به نامش است. آن

روزی است که او در آن ظهور می کند... سلام بر تو ای حجت خدا در زمین. سلام بر تو ای چشم خدا در بین آفریدگانش. سلام بر تو و بر خانواده ی پاک و پاکیزه ات. سلام بر تو. (ان شاء الله) خدا در وعده ی یاری که به تو داده است و ظهور امر، عجله نماید... ای مولای من، ای صاحب الزمان، درود خدا بر تو و بر خانواده ات...» (جمال الاسبوع: ص ٤٢)

42. الميرزا النوري: [الرابع: نقل في آخر كتاب (مزار) بحار الأنوار عن كتاب (مجموع الدعوات) لهارون بن موسى التلعكبري سلاماً وصلاة طويلة لرسول الله وواحد واحد من الأئمة صلوات الله عليهم، وبعد ذكر سلام وصلاة على الحجة (ع) ذكر سلاماً وصلاة على ولاة عهد الحجة (ع) وعلى الأئمة من ولده ودعا لهم: السلام على ولاة عهده، والأئمة من ولده، اللهم صلّ عليهم وبلغهم آمالهم، وزد في آجالهم، وأعزّ نصرهم، وتمم لهم ما أسندت من أمرك، واجعلنا لهم أعواناً، وعلى دينك أنصاراً، فإنهم معادن كلماتك، وخزائن علمك، وأركان توحيدك، ودعائم دينك، وولاة أمرك، وخلصائك من عبادك، وصفوتك من خلقك، وأوليائك وسلائل أوليائك، وصفوة أولاد أصفياك، وبلغهم منّا التحية والسلام، واردد علينا منهم السلام، والسلام عليهم ورحمة الله وبركاته] النجم الثاقب: ج ٢ ص ٧٠.

42- ميرزای نوری: در آخر کتاب بحار الانوار از کتاب «مجموع الدعوات» هارون بن موسی تلکبری، سلام و درود طولانی برای رسول الله (ص)، نقل شده است، یکی یکی امامان (ع)، و بعد از درود و سلام به حجت (ع)، درود و سلام بر والیان عهد حجت (ع) و بر امامان از فرزندانش ذکر و برای آنها دعا نموده است: «سلام بر والیان عهدش، و امامان از فرزندانش. خدایا، بر آنها صلوات بفرست، و آنها را به آرزوهایشان برسان، و یاری نمودن آنها را زیاد کن، و دستورات تو که به واسطه‌ی آنان محکم است، به اتمام برسان، و ما را یار آنها و یارانی برای دینت قرار بده، زیرا آنها جایگاه کلمات تو، و مکان علم تو، و ارکان توحید تو، و ستون‌های دینت، و والیان امر تو، و بندگان خالص تو، و آفریدگان برگزیده‌ات، و دوستان و نسل دوستانت، و برگزیده‌ای از فرزندان برگزیده‌ات هستند و از (سوی) ما برای آنان، درود و سلام بفرست، و سلام و رحمت خدا و برکاتش بر آنها». (نجم الثاقب: ج ٢ ص ٧٠)

43. سليم بن قيس في ذكر الامام المهدي والمهديين (ع)، قال: [.. ثم ضرب بيده على الحسين (ع) فقال: يا سلمان، مهدي أمّتي الذي يملأ الأرض قسطاً وعدلاً كما ملئت جوراً وظلماً من ولد هذا. إمام بن إمام، عالم بن عالم، وصي بن وصي، أبوه الذي يليه إمام وصي عالم. قال: قلت: يا نبي الله، المهدي أفضل أم أبوه؟ قال: أبوه

أفضل منه. للأول مثل أجورهم كلهم لأن الله هداهم به [كتاب سلين بن قيس: ص ٤٢٩، تحقيق الأنصاري].

43- سليم بن قيس در مورد امام مهدی (ع) و مهدیین (ع): سپس (پیامبر) دستش را بر حسین (ع) زد و فرمود: «ای سلمان! مهدی امت من، فردی که زمین را پر از عدل و داد می کند همان گونه که از ستم و جور پرشده است، از فرزندان این فرد است، امام فرزند امام، عالم فرزند عالم، وصی فرزند وصی، پدر او فردی است که بعد از او که امام وصی عالم است، می آید»، (سلمان) گفت: عرض کردم: ای پیامبر خدا، مهدی بهتر است یا پدرش؟ فرمود: «پدرش از او بهتر است. برای او مانند پاداش همه ی آنها است، چون خدا، به واسطه ی او، ایشان را هدایت می کند». (کتاب سلیم بن قیس: ص ٤٢٩ تحقیق انصاری)

44. علي بن بابويه: [116]- باب الدعاء في الوتر وما يقال فيه: وهذا مما ندوم به نحن معاشر أهل البيت (ع): ... اللهم صل عليه وعلى آله من آل طه ويس، واخصص وليك، ووصي نبيك، وأخا رسولك، ووزيره، وولي عهده، إمام المتقين، وخاتم الوصيين لخاتم النبيين محمد صلى الله عليه وآله، وابنته البتول، وعلى سيدي شباب أهل الجنة من الأولين والآخرين، وعلى الأئمة الراشدين المهديين السالفين الماضين، وعلى النقباء الأتقياء البررة الأئمة الفاضلين الباقين، وعلى بقيتك في أرضك، القائم بالحق في اليوم الموعود، وعلى الفاضلين المهديين الأمناء الخزنة] فقه الرضا: ص ٤٠٢ - ٤٠٣.

44- علي بن بابويه: 116- باب دعا در (نماز) وتر و آنچه در آن گفته می شود: و ما اهل بيت (ع) به این مداومت داریم: خدایا بر او و بر خانواده ی او سلام برسان، (آنها که) آل طه و یس هستند، و ولی خودت را مخصوص کن، و وصی پیامبرت، و برادر پیامبرت، و وزیر او، و ولی عهد او، امام پرهیزگاران، و آخرین اوصیا از آخرین پیامبران محمد (ص) و دختر بتولش (س)، و بر آقایان جوانان اهل بهشت، از اولین و آخرین، و بر امامان راشد (ع)، (و) مهدی (ع) که آمدند، و بر نماینده های پرهیزگار نیکوکار امامان (ع) با فضیلت باقی، و بر ذخیره ی تو در زمینت، فردی که در روز موعود، قیام به

حق می کند، و بر افراد بافضیلت مه‌دیین (ع) امین نگهبان. (فقه الرضا: ص ٤٠٢ و ٤٠٣)

45. محمد بن همام الاسكافي (من أصحاب سفراء الامام المهدي (ع)): [167]-
عن المفضل عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال الله عز وجل: افترضت على عبادي عشرة فرائض، إذا عرفوها أسكنتهم ملكوتي وأبحتهم جناني، أولها: معرفتي، والثانية: معرفة رسولي إلى خلقي، والاقرار به، والتصديق له، والثالثة: معرفة أوليائي وأنهم الحجج على خلقي، من الأهم فقد والاني، ومن عاداهم فقد عاداني، وهم العلم فيما بيني وبين خلقي، ومن أنكرهم أصليته ناري وضاعفت عليه عذابي. والرابعة: معرفة الأشخاص الذين أقيموا من ضياء قدسي، وهم قوام قسطنطين. والخامسة: معرفة القوام بفضلهم والتصديق لهم [...] التمهيد: ص ٦٩.

45- محمد بن همام اسكافي (از ياران سفيران امام مه‌دی (ع)): از مفضل: امام صادق (ع) فرمود: «خدای عزوجل، فرمود: «بربندگانم ده چیز را واجب نمودم، اگر آن را بشناسند، آنها را در ملکوت خود مسکن می‌دهم و بهشت‌های خود را برای آنها مباح می‌کنم. اولین آن: شناخت من، دومی: شناخت فرستاده‌ی من به سوی آفریدگانم و اقرار و تصدیق او، سومی: شناخت اولیای من و این که آنها حجت‌های من بر آفریده‌های من هستند، هر فردی آنها را بالا ببرد، مرا بالا برده است و هر فردی نسبت به آنها دشمنی کند، با من دشمنی نموده است. آنها نشانه‌ی بین من و آفریدگانم هستند، هر فردی که آنها را انکار کند، او را وارد آتش می‌کنم و عذاب خود را بر او دو برابر می‌کنم. چهارم: شناخت افرادی که به واسطه‌ی نور قدس من برپا شدند که آنها به پا دارنده‌ی عدل من هستند. پنجم: شناخت افرادی که به خاطر فضلشان قائم شدند و آنها را تصدیق کردند...». (تمهید: ص ٦٩)

46. المجلسي: [كامل الزيارة: أبي، عن سعد، عن الجاموراني، عن الحسين بن سيف، عن أبيه عن الحضرمي، عن أبي جعفر وأبي عبد الله (عليهما السلام) قالاً في ذكر الكوفة: فيها مسجد سهيل الذي لم يبعث الله نبياً إلا وقد صلى فيه، ومنها يظهر

عدل الله، وفيها يكون قائمه والقوام من بعده، وهي منازل النبيين والأوصياء
والصالحين [بحار الأنوار: ج ٥٣ ص ١٤٨].

46- مجلسی: امام باقر (ع) و امام صادق (ع) در مورد کوفه فرمودند: «در آنجا
مسجد سهله وجود دارد که خدا پیامبری را انتخاب نکرد مگر این که در آنجا نماز
خواند. از آنجا عدل خدا آشکار می شود. در آن قائم او و قائم های بعد از او هستند. آنجا
منزل های پیامبران و اوصیا و شایستگان است». (بحار الانوار: ج ٥٣ ص ١٤٨)

47. وعنه: [148]- تفسیر فرات بن ابراهیم: عبد الرحمان بن محمد العلوي
معنعناً، عن ابن عباس في قوله تعالى: "والنهار إذا جليها" قال: يعني الأئمة منا أهل
البيت يملكون الأرض في آخر الزمان فيملأونها عدلاً وقسطاً [بحار الأنوار: ج ٥٣
ص ١١٨]. وفي المصدر القول للإمام الصادق (ع)، انظر: تفسیر فرات الكوفي:
ص ٥٦٣.

47- مجلسی: ابن عباس در مورد سخن خداوند متعال می گوید: (قسم به روز
هنگامی که آن را روشن نمود)، فرمود: یعنی امامانی از ما اهل بیت که در آخر الزمان،
روی زمین پادشاهی کنند، و زمین را پُر از عدل و داد کنند. (بحار الانوار: ج 53 ص
118) و در منبعی از فرمایشات امام صادق (ع): تفسیر فرات کوفی: ص ٥٦٣.

48. علي النمازي: [40]- قوله تعالى: (والنهار إذا جليها) قال ابن عباس: يعني
الأئمة منا أهل البيت يملكون الأرض في آخر الزمان [مستدرک سفينة البحار: ج ٤
ص ٨٦].

48- علی نمازی: (در مورد) سخن خداوند متعال «قسم به روز هنگامی که آن را
روشن نمود» ابن عباس می گوید: منظور، امامان از ما اهل بیت هستند که در
آخر الزمان، فرمان روایی می کنند. (مستدرک سفينة البحار: ج ٤ ص ٨٦)